

ПРИМЉЕНО: 2. 11. 2020.			
ОРГ.ЈЕД.	БРОЈ	ПРИЛОЗИ	ВРИЈЕДНОСТ
	746		

Образац - 1

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у звање

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке: Одлука о расписивању конкурса за избор у наставничка и сарадничка звања, бр. 02/04-3.1604-15/20, Сенат Универзитета у Бањој Луци, датум 23.07.2020. године; Одлука о упућивању иницијативе за расписивање конкурса за избор наставника – доцента, за ужу научну област Грађанско право и грађанско процесно право (за наставни предмет: Грађанско процесно право), бр. 12/3.510-VI-4/20, Научно-наставно вијеће Правног факултета Универзитета у Бањој Луци, датум 14.07.2020. године.
Ужа научна/умјетничка област: Грађанско право и грађанско процесно право
Назив факултета: Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Број кандидата који се бирају 1 (један)
Број пријављених кандидата 1 (један)
Датум и мјесто објављивања конкурса: 19.08.2020. године, Конкурс објављен у дневним новинама „Глас Српске“, Бања

Лука и на службеној интернет страници Универзитета у Бањој Луци:
<https://www.unibl.org/>

Састав комисије:

- а) проф. др Ранко Кеча, редовни професор Правног факултета Универзитета у Новом Саду, ужа грађанскоправна научна област, предсједник;
- б) проф. др Ранка Рачић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву и Правног факултета Универзитета у Бањој Луци, ужа научна област грађанско право и грађанско процесно право, члан;
- в) проф. др Владимир Боранијашевић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Приштини, са привременим сједиштем у Косовској Митровици, ужа грађанско процесно правна научна област, члан.

Пријављени кандидати

- 1. др Стојана Петровић.

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Стојана (Ђурађ и Милка) Петровић
Датум и мјесто рођења:	11. фебруар 1985. године, Ливно, СФРЈ
Установе у којима је био запослен:	-Окружно тужилаштво Бања Лука; -Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Радна мјеста:	-тужилачки приправник; -сарадник - асистент, виши асистент
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	--

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	Дипломирани правник
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2008. Године
Просјечна оцјена из цијелог студија:	9.33
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	Магистар грађанскоправних наука

Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2013. године
Наслов завршног рада:	Враћање у пређашње стање у процесном односу
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Грађанскоправне науке
Просјечна оцјена:	10.00
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Бања Лука, 2020. године
Назив докторске дисертације:	Дејудицијализација судске функције у грађанском извршном поступку
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Грађанскоправне науке
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора	Правни факултет Универзитета у Бањој Луци: - асистент, 2009. године; - виши асистент, 2013. године.

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радове прије посљедњег избора/реизбора

(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Научни рад на скупу међународног значаја, штампан у цјелини (члан 19. став 1. тачка 15. Правилника о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци, од 28.5.2013, измијењен 04.05.2015. године и измијењен 27.04.2017. године, у даљем тексту: Правилник).....0 бодова

1. Стојана Кобања, „Адвокат као обавезни „вољни“ заступник странке према новом Закону о парничном поступку Србије (2011) – корак ка правди или препрека до правде“, *Зборник радова са научног скупа са међународним учешћем „Правне норме у времену и простору“*, Косовска Митровица, 2012, стр. 253-267.

Оригинални научни рад у часопису националног значаја (члан 19. став 1. тачка 9. Правилника).....0 бодова

2. Стојана Кобања, „О реформи земљишно-књижне евиденције у Републици Српској“, *Правни савјетник*, Сарајево, бр. 5/2012. стр. 65-71.

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја (члан 19. став 1. тачка 9. Правилника) .....0 бодова

3. Стојана Кобања, „Насљедничка заједница и поступак њене диобе“, *Српска правна мисао*, Бања Лука, бр. 44/2011. стр. 249-269.

Радови послјије последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

1. Резултати истраживања приказани у докторској дисертацији, под насловом „Дејудицијализација судске функције у грађанском извршном поступку“, поред приказа литературе и садржаја, систематизовани су у увод, седам глава и закључни дио, и то: I Увод (1-6), II Нека теоријска питања дејудицијализације извршне функције суда у грађанском поступку (7-96), III Кратки историјскоправни приказ развоја идеје дејудицијализације судске функције у поступку извршења (97-106), IV Органи дејудуцијализације извршног судског поступка (107-366), V Вансудско и судско и извршење у грађанском поступку (367-377), VI Механизми контроле рада органа дејудицијализације у предузимању процесних радњи (378-382), VII Системи извршења у грађанском поступку (383-392), VIII Дејудицијализација извршне функције суда у правима ентитета Босне и Херцеговине (393-425), IX Закључне биљешке (426-445).

Докторска дисертација написана је ћириличним писмом на 445 страница текста, фонтом *Times New Roman*, величине слова 12, проредом 1.5, укоричена тврдим повезом.

Докторска дисертација садржи укупно 1314 напомена (фуснота), 17 табела и 5 графикона (које је израдила кандидаткиња).

При изради ове докторске дисертације коришћена је литература, која се састоји од укупно 173 јединице, подјелене на уџбенике, монографије и научне чланке домаћих и иностраних аутора, 7 извјештаја о раду органа и организација, чији рад је релевантан за анализу предметне теме, 21 одлуке судова са подручја Србије, Хрватске, Словеније, Црне Горе, Њемачке и Француске. Кандидаткиња др Петровић је при изради докторске дисертације реферисала на 22 одлуке Европског суда за људска права. У докторској дисертацији анализирано је и 108 домаћих и иностраних нормативних законских и подзаконских аката.

У *Уводу*- Др Петровић је дефинисала предмет истраживања, циљеве истраживања, одредила је методологију истраживања и поставила полазне хипотезе.

У *II глави* - „Нека теоријска питања дејудицијализације извршне функције суда у грађанском поступку,“ кандидаткиња своју пажњу усмјерава на теорију о поступку извршења, односно на средства извршења. У овој глави докторске

дисертације кандидаткиња полази од теорије да средства извршења представљају грађанскоправну санкцију. Аплицирајући ову теорију на приватизацију извршне функције суда, она упоређује дејудицијализацију са приватизацијом, те са децентрализацијом судске функције у поступку извршења. Др Петровић, у овом дијелу рада, обрађује и нека основна начела поступка извршења, у свјетлу извршене дејудицијализације извршне функције суда (начело непосредности, начело пружања ефикасне правне заштите грађанима у поступку извршења). Начело пружања ефикасне правне заштите тражиоцу извршења представља једно од основних начела у поступку извршења. Захтјеви који су прокламовани у овом начелу били су и један од основних разлога због којег су законодавци у појединим државама кренули путем извлашћивања судова од поступања у поступку извршења. Приликом теоријске анализе овог процесног начела, др Петровић извршила је и статистичку анализу података о ефикасности рада извршитеља у Србији. У другој глави докторске дисертације, кандидаткиња је теоријски анализирао захтјеве који су постављени у начелима: пружања економичне правне заштите у поступку извршења, прибављања података о имовини извршеника, хитности, непристрасности и независности у одлучивању, те социјалног поступања. Наведена начела анализирана су у свјетлу законодавног растерећења судова од поступања у појединим фазама извршења. Своју пажњу, кандидаткиња др Петровић, посебно је фокусирао на питање дејудицијализације судске функције и уставно право странке да о њеним правима одлучује законом установљени суд.

У III глави - „Кратки историјскоправни приказ развоја идеје дејудицијализације судске функције у поступку извршења,“ анализиран је развојни пут идеје о дејудицијализацији, као и неки друштвени фактори који су допринијели појави ове идеје кроз историју. У овом дијелу рада дат је кратак осврт на приватизацију поступка извршења у староримској држави, у праву средњовијековне и нововијековне Србије и у праву Босне и Херцеговине. Др Петровић укратко је анализирао и историјски развој идеје о дејудицијализацији у Француској. У овом дијелу рада, кандидаткиња је своју пажњу фокусирао на традицију судског извршења у Аустрији, па је потом компарирала ова два посебна модела извршења. Потребу за поређење ова два система извршења пронашла је у чињеници што је аустријски систем, искључиво, судског извршења заступљен у многим земљама, па и у Босни и Херцеговини, која се још увијек није определила који пут треба да изабере и у којем правцу ће ићи реформа извршног поступка, а која се дуго најављује. Са друге стране, француски модел извршења путем извршитеља (*huissiers de justice*) и данас представља референтни модел организовања децентрализованог извршења. Ови разлози били су повод за компарирање ових посебних система извршења.

У IV глави-„Органи дејудичијализације извршног судског поступка“ др Петровић се бавила организационим, функционалним, као и многим другим питањима, која се тичу извршитеља, нотара и Финансијске агенције, као управног органа која спроводи поступак извршења у тачно одређеним случајевима у Хрватској, као органа дејудичијализације.

У V глави-„Вансудско и судско извршење у грађанском поступку,“ анализирани су карактеристике сваке, од ове двије врсте извршења. Кандидаткиња је дефинисала вансудско и судско извршење. Приликом дефинисања ових појмова кренула је од овлашћења суда и овлашћења конкретног органа дејудичијализације у поступку извршења. Као критеријум за разграничење послужио јој је карактер процесних овлашћења. Др Петровић, је заузела став да у ситуацији кад суд задржава овлашћење да одлучује о основаности приједлога за извршење, радило би се о судском извршењу, док би вансудско извршење могло бити оно у коме овлашћење за одлучивање у поступку извршења има орган дејудичијализације – било извршитељ, било нотар.

У VI глави-„Механизми контроле рада органа дејудичијализације у предузимању процесних радњи,“ кандидаткиња сумира резултате истраживања о врстама и квалитету маханизма контроле рада посматраних органа дејудичијализације. У овом дијелу рада, др Петровић закључује да „питање јаче или слабије судске контроле законитости и правилности одлука органа дејудичијализације, а прије свега одлуке о дозволи извршења, заправо је питање опредјељења конкретног законодавца о томе да ли, приликом регулисања овог питања, предност дати начелу ефикасности и брзине спровођења принудног извршења, или остати досљедан праву странке на приступ суду, будући да је дејудичијализовани поступак извршења, иако не когницијски по својој природи, ипак, неспорно, поступак у којем се одлучује о грађанским правима странака, а од стране несудског органа. Осим тога, ово је и питање опредјељења законодавца о томе чији интерес у поступку извршења поставити као превалирајући, да ли интерес тражиоца извршења за што ефикаснијим и бржим намирењем, или интерес извршеника да пред судом преиспита одлуку органа дејудичијализације, првенствено ону о дозволи извршења.“

У VII глави докторске дисертације-која носи назив „Системи извршења у грађанском поступку“, др Петровић се бави системима извршења у грађанском поступку. У овом дијелу докторске дисертације, кандидаткиња анализира систематику извршења у грађанском поступку. Посебан предмет анализе је систем извршења путем суда, систем извршења путем извршитеља, комбиновани (мјешовити) систем извршења, те административни систем извршења.

Посљедња VIII глава докторске дисертације - посвећена је „Дејудичијализацији

извршне функције суда у правима ентитета Босне и Херцеговине“. У овом дијелу докторске дисертације др Петровић бави се проблемским питањима идеје приватизације поступка извршења у правима ентитета Босне и Херцеговине. У овом дијелу рада посебно се апострофира неуспио покушај увођења извршитеља по уговору у извршни поступак у правима ентитета у Босни и Херцеговини. Квалитет до сада спроведене дејудицијализације анализира и доводи у везу са институционалним оквиром извршног поступка.

Закључне биљешке кандидаткиња др Петровић износи у *IX глави* докторске дисертације. Свој истраживачки рад и резултате до којих је дошла износи у овом дијелу рада. Овај дио дисертације конципиран је тако да је, по постављеним полазним хипотезама, приказано која од њих је истраживањем потврђена, а која је оповргнута.

Научни допринос овог рада је у спроведеној анализи цјелине проблема дејудицијализације извршних функција суда. Ово питање разложено је на мноштво проблема и дилема, које прате овај процес, као што су: проблем изналажења адекватног органа дејудицијализације на којег ће бити пренесена процесна овлашћења суда, у циљу растерећења судова, проблем давања мањег или већег обима процесних овлашћења суда неком од органа дејудицијализације, проблем изналажења адекватног механизма контроле рада органа, којем су пренесена овлашћења суда у поступку извршења, проблем изналажења модалитета финансирања његовог рада, а у свјетлу начела социјалног поступања према странкама, проблем регулисања облика одговорности органа дејудицијализације за штету коју он узрокује странкама и учесницима у поступку у свом раду, као и мноштво других проблема. Рјешавање наведених питања, за законодавце Босне и Херцеговине, заправо би значило изналажење адекватног облика дејудицијализације, односно адекватног облика поступка извршења, који би одговорио потребама нашег друштва.

Постојећа доступна литература, тек догматскиправно аргументовано, упућује на то да је извршеним извлашћивањем суда од поступања у свим, или у појединим фазама поступка извршења, које је, уз мања одступања, усвојено скоро једнообразно у свим државама нашег окружења, остварена циљана ефикасност у поступку извршења. Иако су статистички подаци о досадашњем раду органа дејудицијализације у свакој од држава окружења јавно доступни, изостала је научна статистичка обрада ових података, као егзактна анализа која може дати прецизан одговор на питање о оствареној ефикасности у раду уведеног органа дејудицијализације. Због тога се доступна процесна литература, која се бавила питањима дејудицијализације извршне функције суда, до сада, заснивала тек на претпоставци да уведена форма растерећења судова од поступања у поступку

извршења, односно да уведени орган, остварује циљану ефикасност извршне процедуре.

Законодавци ентитета Босне и Херцеговине, и поред опредјељења за дејудицијализацију, манифестованог увођењем извршилаца по уговору (у правима Републике Српске и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине), у фази су изналажења таквог модалитета извршења, односно модела дејудицијализације извршне процедуре, који би грађанима истовремено обезбиједио њену ефикасност и економичност. Очекивани прагматични допринос дисертације је у олакшавању законодавцима ентитета Босне и Херцеговине рада на изналажењу правног оквира дејудицијализације судске функције у поступку извршења, који би допринио постизању ефикасности цивилне извршне процедуре. Ово, имајући у виду проблем постојеће неефикасности поступка извршења, у којем искључиво суд одређује и спроводи извршење, те будући да уведени извршиоци по уговору, у правима ентитета Босне и Херцеговине у којима су уведени, не показују добре резултате рада.

Резултат истраживања из овог рада, нуди одговор на питање да ли је дејудицијализација судске функције и у којој мјери допринијела афирмацији начела ефикасности и економичности грађанског поступка извршења, у државама нашег окружења, те начела непристрасности и независности органа дејудицијализације, као и то у којој мјери наш законодавац може рачунати на исте ефекте овог процеса у нашем праву, прихватајући слична законодавна рјешења.

Докторска дисертација др Петровић представља оригинално научно истраживање којим је показала да извлашћивање судова из поступка извршења нема увијек за посљедицу ефикасно и економично намирење тражиоца извршења. Докторска дисертација др Петровић одличан је примјер научноистраживачког подухвата у истраживању дејудицијализације судске функције, која је до израде ове докторске дисертације била потпуно неистражена у науци извршног права. Закључци које је изнијела др Петровић у докторској дисертацији засновани су на квалитетној аргументацији. Законодавци у Босни и Херцеговини, приликом креирања нових правила извршне процедуре, требали би консултовати докторску дисертацију кандидаткиње у којој је указала на скоро све предности и мане судског и извансудског извршења. Ова дисертација је путоказ законодавцима у Босни и Херцеговини приликом одређивања праве мјере за извлашћивање судова из поступка извршења.

Научни рад на научном скупу међународног значаја, штампан у цјелини (члан 19, став 1, тачка 15. Правилника).....5 бодова

2. Стојана Петровић, „Civil Procedural Law Effects of the Contract on Out of Court

Settlement“, *Book of Proceedings of 22nd International Scientific Conference on Economic and and Social Development-The Legal Challenges of Modern World*, Сплит, 2017, стр. 221-232.

Уговор о вансудском поравнању између страна у грађанскоправном или привредном спору институт је материјалног и то облигационог права. Са друге стране, уговор о судском поравнању институт је процесног права. Стога је, у правној теорији, али и у судској пракси преовладало становиште да уговор о вансудском поравнању нема процесноправна, већ искључиво материјалноправна дејства.

У ради се поставља хипотеза да уговор о вансудском поравнању може имати и процесноправна дејства. Научне методе коришћене у овом раду имају за циљ да провјере и потврде постављену хипотезу.

Ово питање има, не само научни, већ и практични значај, првенствено за стране у спору, које се определијеле за рјешавање свог спора мирним путем, прије него што се обрате суду. Питање процесноправних дејстава уговора о вансудском поравнању значајно је из разлога могућности и услова за извршење овог уговора. То даље утиче на мотивацију страна у спору да се определијеле за његово мирно рјешавање прије и мимо суда. Правни положај страна у спору сигурнији је и извијеснији уколико свака од њих може рачунати на то да ће закључени уговор о вансудском поравнању производити процесноправна, а првенствено дејства у извршном поступку, у смислу његовог третирања као извршне исправе. У раду се закључује да се, упркос устаљеном научном схватању и преовлађујућој судској пракси, о искључиво материјалноправном дејству уговора о вансудском поравнању, под одређеним условима, могу идентификовати и његова процесноправна дејства.

Рад је објављен на енглеском језику.

Научни рад на научном скупу међународног значаја, штампан у цјелини (члан 19, став 1, тачка 15. Правилника).....5 бодова

3. **Стојана Петровић**, Јелена Кобања, „Поступак за заштиту колективних интереса потрошача према Новели Закона о парничном поступку Републике Српске“, *Зборник радова са међународног научног скупа XI мајско савјетовање – Услуге и заштита корисника*, Крагујевац, 2015, стр. 1029-1050.

Поступак за заштиту колективних интереса потрошача одликује се низом специфичности, у поређењу са општим парничним поступком. Због тога ни одредбе Закона о заштити потрошача у Републици Српској нису могле одговорити потребама потрошача у поступку заштите њихових колективних интереса пред судом. Одредбе Новеле Закона о парничном поступку Републике

Српске (2013), генерално посматрано, представљају искорак нашег законодавца у правцу уважавања специфичности процесноправног односа, који се пред парничним судом заснива подизањем тужбе за заштиту колективних интереса потрошача.

У раду се логички и упоредноправно анализирају карактеристике нормативних рјешења Новеле ЗПП РС (2013) која се односе на парнични поступак за заштиту колективних интереса потрошача, у смислу утврђивања у којој мјери поједина законодавна рјешења могу одговорити потребама потрошача у поступку пред судом, док се у закључним разматрањима сумирају одговарајући приједлози за неку будућу законодавну интервенцију.

Прегледни научни рад у часопису националног значаја или поглавље у монографији истог ранга (члан 19, став 1, тачка 12. Правилника).....6 бодова

4. Стојана Петровић, „Начела парничног поступка пред судом у привредним споровима“, *Право и привреда*, Београд, бр. 7-9/2015, стр. 205-226.

У раду се упоредно-правном, историјско-правном и нормативном анализом појединих законодавних одредаба овог посебног парничног поступка анализира значај сваког појединог начела који уобличује његову форму.

Осим тога, у раду је на систематичан начин учињен покушај схватања значаја и међусобног односа неких процесних начела опште парничне процедуре, који детерминишу карактеристике поступка пред привредним судовима. У раду су представљене и поједине одлуке из судске праксе, као индикатор судског поступања и начина тумачења појединих законодавних одредаба у пракси привредних судова.

Прегледни научни рад у часопису националног значаја или поглавље у монографији истог ранга (члан 19, став 1, тачка 12. Правилника).....6 бодова

5. Стојана Петровић, „Враћање у пређашње стање појединих ванпарничних поступака у Републици Српској“, *Годишњак Правног факултета Универзитета у Бањој Луци*, бр. 37/2015, стр. 183-199.

Могућност сходне примјене правила парничног поступка у ванпарничним стварима, обезбиједила је учесницима појединих ванпарничних поступака да, у случају оправданог пропуштања предузимања неке процесне радње, изјаве приједлог за враћање у пређашње стање, под законом прописаним условима. Ипак, примјена овог, изразито парничног процесног института, није могућа у свим ванпарничним поступцима. Да ли ће учесник у ванпарничном поступку

приједлогом за враћање у пређашње стање моћи обезбиједити себи могућност предузимања пропуштене процесне радње, зависи првенствено од карактеристика конкретног ванпарничног поступка.

У раду су, кроз анализу карактеристика ванпарничних поступака, испитане могућности примјене процесног института враћања у пређашње стање, те су дати приједлози за неке могуће будуће измјене постојећег ванпарничног процесног законодавства.

Научни рад на научном скупу међународног значаја, штампан у цјелини (члан 19, став 1, тачка 15. Правилника).....5 бодова

6. Стојана Кобања, „Специфичности поступка заштите колективних интереса потрошача пред судом према Закону о заштити потрошача у Босни и Херцеговини и Републици Српској”, *Зборник радова са међународног научног скупа X мајско савјетовање – Услужни послови*, Крагујевац, 2014, стр. 859-878.

Право заштите потрошача у Босни и Херцеговини и у Републици Српској још увијек је *in statu nascendi*. Процесноправне одредбе Закона о заштити потрошача Босне и Херцеговине и Републике Српске представљају покушај имплементације одредаба Директиве 98/27ЕС и Директиве 2009/22ЕС о судским и управним забранама за заштиту интереса потрошача. Иако само постојање ових закона представља велики помак за процесноправну заштиту потрошача у Босни и Херцеговини и у Републици Српској, анализа одредаба наведених *leges speciales* о поступку заштите колективних интереса потрошача, која је спроведена у овом раду, указује на низ недостатности њихових одредаба, на чијој исправци у будућности законодавац треба порадити. Највише замјерки на законско регулисање процесноправне заштите колективних интереса потрошача пред судовима у Босни и Херцеговини, односно у Републици Српској, може се упутити на рачун садржине њихове процесноправне заштите.

Научни рад на научном скупу националног значаја, штампан у цјелини (члан 19, став 1, тачка 17. Правилника).....2 бода

7. Стојана Кобања, „*Executio diabolica* у Босни и Херцеговини – покушај дејудисијализације грађанског извршног поступка кроз учешће нотара и приватних извршилаца”, *Девето савјетовање правника Октобарски правнички дани - Правна ријеч*, Бања Лука, бр. 40/2014, стр. 573-590.

У јуну 2012. године, усвојен је Закон о измјенама и допунама Закона о извршном поступку Републике Српске. Тиме је, по први пут, на територији Босне и Херцеговине у извршну процедуру уведен институт приватног извршиоца. Ради се о институту који је, поред нотара, замишљен тако да, предузимањем појединих

процесних радњи у извршном поступку, допринесе растерећењу, предметима затрпана извршна одјељења основних судова у Републици Српској. Овакве измјене усвојене су и у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине 2013. године, али не постоје у извршној процедури Федерације Босне и Херцеговине. Ипак, нормативно и упоредноправно истраживање које је проведено у овом раду, указује на то да је улога суда у грађанској извршној процедури у Босни и Херцеговини остала доминантна. Улога нотара и приватног извршиоца и даље се своди тек на предузимање појединих извршних радњи, али искључиво по налогу извршног судије.

Научни рад на научном скупу националног значаја, штампан у цјелини (члан 19, став 1, тачка 17. Правилника).....2 бода

8. Стојана Кобања, „Осврт на институт враћања у пређашње стање кроз призму одредаба Новеле Закона о парничном поступку Републике Српске“, *Десето савјетовање правника Октобарски правнички дани - Правна ријеч*, Бања Лука, бр. 36/2013, стр. 343-362.

Закон о измјенама и допунама Закона о парничном поступку РС (Новела ЗПП РС), који је недавно усвојила Народна скупштина Републике Српске, доноси читав низ нових рјешења, која се, између осталог, тичу и института враћања у пређашње стање. Рад се бави упоредном анализом практичног домашаја законских и новелисаних одредаба које регулишу поступак враћања у пређашње стање, те историјскоправним и упоредноправним приступом појединим законодавним рјешењима поводом овог института. У првом дијелу рада, извршена је анализа одредбе Новеле ЗПП РС, којом се реформишу услови за допуштеност приједлога за враћање поступка у пређашње стање, а којом се истовремено разграничава подручје примјене жалбе и приједлога за враћање у пређашње стање, у случају страначког пропуштања у поступку. Други дио рада бави се једном од најзначајнијих одредаба Новеле ЗПП РС, која против пресуде због пропуштања допушта жалбу. Трећи дио рада, посвећен је појединим питањима самог поступка враћања у пређашње стање, са посебним акцентом на одредбу Новеле ЗПП РС, којом се регулише поступање судова у случају пропуштања рочишта, те право на жалбу против рјешења о враћању у пређашње стање. Завршни дио рада доноси закључна разматрања о смислу и очекиваним ефектима усвојених новина парничне процедуре, те о приједлозима за неку будућу законодавну интервенцију.

Приказ књиге, инструмента, рачунарског програма, случаја, научног догађаја (члан 19, став 1, тачка 43. Правилника).....1 бод

9. Стојана Петровић, „доц. др Зоран Васиљевић, Правна теорија кредита“, приказ

књиге, *Зборник радова Правног факултета у Новом Саду*, бр. 4/2016, стр. 1455-1459.

Приказ књиге, инструмента, рачунарског програма, случаја, научног догађаја (члан 19, став 1, тачка 43. Правилника).....1 бод

10. Стојана Петровић, „доц. др Зоран Васиљевић, Права и обавезе из уговора о кредиту“, приказ књиге, *Годишњак правног факултета Универзитета у Бањој Луци*, бр. 39/2017 стр. 251-254.

Приказ књиге, инструмента, рачунарског програма, случаја, научног догађаја (члан 19, став 1, тачка 43. Правилника).....1 бод

11. Стојана Кобања, „проф. др Ранка Рачић, Ванпарнично процесно право“, приказ књиге, *Годишњак Правног факултета Универзитета у Бањој Луци*, бр. 36/2014. стр. 287-291.

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 34

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Кандидаткиња је у периоду прије последњег избора изводила вјежбе у својству сарадника-асистента на наставном предмету Грађанско процесно право, на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци. Осим тога, кандидаткиња је квалитетно и одговорно обављала и друге облике наставних активности, као што су одржавање консултација студентима, помоћ студентима при изради семинарских радова, спровођење колоквијума и осталих предиспитних активности, као и других провјера знања (пријемни испити за студије првог циклуса и слично).

Образовна дјелатност после последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

Вредновање наставничких способности за наставнике и сараднике који су изводили предавања на Универзитету у Бањој Луци (члан 25 Правилника).....8 бодова

Кандидаткиња је, као виши асистент, од академске 2013/14. године, па до сада, квалитетно и одговорно изводила вјежбе на наставном предмету Грађанско процесно право на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци, као и све

друге облике наставних активности (консултације студентима, помоћ при изради семинарских радова, спровођење колоквијума и осталих предиспитних активности и провјера знања).

Просјечне оцјене квалитета рада кандидаткиње, према резултатима студентске анкете, у семестрима у којима је иста спровођена су:

- зимски семестар академске 2013/14. године, вјежбе: **4,05**
- зимски семестар академске 2017/18. године, вјежбе: **4,51**

Академске 2016/17. године, те академске 2018/19. године кандидаткиња је користила породилско боловање, те у овом периоду није изводила вјежбе. Породилско боловање окончано је у децембру 2016. године, а друго у јулу 2019. године, док се настава на предмету Грађанско процесно право изводи у зимском семестру.

Комисија констатује да на Универзитету у Бањој Луци не постоји званична евиденција о оцјени квалитета рада кандидаткиње на извођењу вјежби на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци за зимски семестар академских 2014/15, 2015/16, као ни 2019/20. године.

Укупна просјечна оцјена: **(4,05+4,51)/2= 4,28**

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 8

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

Стручни рад у часопису националног значаја (члан 22, став 1, тачка 4. Правилника).....0 бодова

1. Стојана Копања, „Правне посљедице страначког пропуштања у парничном поступку Републике Српске“, *Годишњак Правног факултета Универзитета у Бањој Луци*, бр. 35/2013, стр. 223-236.

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

Стручни рад у часопису националног значаја (са рецензијом) (члан 22. став 1. тачка 4. Правилника).....2 бода

1. Стојана Петровић, „Пропуштање и посљедице пропуштања предузимања процесних дужности судског вјештака у парничном поступку“, *Часопис вјештак*, Бања Лука, бр. 6/2017, стр. 167-173.

Аутор у раду полази од тезе да, за разлику од парничних странака које у поступку имају процесна овлашћења, вјештак у парничном поступку има одређене процесне дужности, од тренутка када суд одреди извођење доказа вјештачењем. Осим тога, аутор се у раду бави и упоредноправном анализом модалитета и значаја пропуштања предузимања процесних дужности од стране вјештака, пропуштањима странака и суда која у парничном поступку погађају вјештака, као и изношењем аргументације којом се потврђује полазна хипотеза, да пропуштање вјештака у парничном поступку нема исти значај, нити исте посљедице као пропуштање парничних странака.

Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета (члан 22, став 1, тачка 22. Правилника).....2 бода

2. Послови координатора за обезбјеђење квалитета на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци, у академској 2016/17. години.

Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета (члан 22, став 1, тачка 22. Правилника).....2 бода

3. Добитник награде Управног одбора Универзитета у Бањој Луци за остварене међународне резултате у научно-истраживачком раду за 2017. годину, као аутор индексираниог научног чланка.

Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета (члан 22, став 1, тачка 22. Правилника).....2 бода

4. Кандидаткиња је у Центру за едукацију судија и јавних тужилаца Републике Српске у 2020. години била ангажована као *ad hoc* едукатор носилаца правосудне функције.

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 8

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Комисија, којој је повјерено писање извјештаја за избор наставника - доцента, на

ужој научној области Грађанско право и грађанско процесно право, за наставни предмет Грађанско процесно право, на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци, пошто је проучила заprimљени конкурсни материјал пријављеног кандидата и анализирала научни и стручни рад, те наставно – педагошку активност кандидата, констатује да се на расписани Конкурс за избор наставника – доцента, за ужу научну област Грађанско право и грађанско процесно право, наставни предмет Грађанско процесно право, на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци, пријавио један кандидат, и то:

1. др Стојана Петровић.

Увидом у пристиглу конкурсну документацију Комисија је констатовала да је кандидат др Стојана Петровић поднесеној пријави на конкурс приложила сву неопходну документацију, у складу са условима и захтјевима из Конкурса, те чл. 77 ст. 1. тач. г) Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, бр. 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18 и 26/19), у даљем тексту Закон о високом образовању (2010), а у вези са одредбом чл. 138 ст. 2. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, бр. 67/20).

Комисија за писање Извјештаја о пријављеним кандидатима за избор у звање наставника на ужој научној области Грађанско право и грађанско процесно право, пошто је размотрила пријаву др Стојане Петровић, констатује:

- да кандидаткиња има научни степен магистра наука из области за коју се бира,
- да кандидаткиња има научни степен доктора правних наука,
- да је просјечна оцјена на првом циклусу студија 9.33, а на другом циклусу 10.00,
- да има више научних радова од значаја за развој науке и научне области грађанског процесног права,
- да је показала изузетну педагошку активност радом у настави, те у активностима које промовишу Правни факултет Универзитета у Бањој Луци,
- да збирна оцјена кандидата др Стојане Петровић износи: **50 бодова**.

Узимајући у обзир досадашњи научни, наставни и педагошки рад пријављеног кандидата, те примјењујући мјерила за његову оцјену, сматрамо да кандидат др Стојана Петровић испуњава у потпуности све услове за избор у звање наставника - доцента на ужој научној области Грађанско право и грађанско процесно право, предвиђене одредбама чл. 77. ст. 1. тач. г) Закона о високом образовању (2010), чл. 135. ст. 1. тач. 4. Статута Универзитета у Бањој Луци, од 12.04.2012. године, последње измјене од 26.12.2019. године и чл. 19-25. Правилника о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци, од

28.5.2013. године, последње измјене од 27.04.2017. године.

ПРИЈЕДЛОГ

Комисија за писање извјештаја за избор наставника – доцента, на ужу научну област Грађанско право и грађанско процесно право, има изузетну част и задовољство да предложи Научно-наставном вијећу Правног факултета Универзитета у Бањој Луци да упути приједлог Сенату Универзитета у Бањој Луци да се **др Стојана Петровић** изабере у звање доцента на ужој научној области Грађанско право и грађанско процесно право.

У Новом Саду, 08.10.2020. године

Потписи чланова комисије:

1. Проф. др Ранко Кеча, председник

_____

2. Проф. др Ранка Рачић, члан

_____

3. Проф. др Владимир Боранијашевић, члан

_____